

Z OBSAHU

Zlatý kanár	(6-9)
Extraliga	(10-11)
Ivo Kaderka	(12-13)
Novak Djoković a jeho rekordy	(14-15)
Stalo se před 65 lety: John McEnroe	(16)
Můj příběh: Rafael Nadal	(17-19)
Zajímavosti ze světa	(20-21)
Jannik Sinner	(22-23)
Next Gen ATP Finals	(24-25)
Nick Kyrgios	(26-27)
Za oponou	(28-29)
Dialog s Jiřím Lehečkou	(31-32)

Uzávěrka tohoto čísla byla 2. 1. 2024

Na titulu: **Markéta Vondroušová**, vítězka ankety Zlatý kanár pro rok 2023

Snímek: VLADIMÍR BURIAN

35. ročník, leden 2024

vydává T/Production, spol. s r. o.
tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz

Šéfredaktor **Ing. František Kreuz**, vedoucí redaktor
Mgr. Stanislav Burian. Grafická úprava **Studio Franklin**, Praha 2. Tisk: **Hart Press, s. r. o.**,
Otrokovice. Podávání novinových zásilek povoleno
Ředitelstvím poštovní přepravy Praha, č.j. 1646/94
ze dne 25. 7. 1994 a Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP
224/94 ze dne 2. 2. 1994. Podávání novinových zásilek
povoleno Českou poštou, s. p., ZSeČ Ústí n. L. ze dne
21. 1. 1998 pod č.j. P-322/98.

Časopis registrován u Ministerstva kultury ČR pod
evidenčním č. MK ČR E 5153.

Příjem inzerce: T/Production
tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz.
www.predplatne.cz

Objednávky a předplatné pro SR přijímá také
T/Production, Hudečkova 10, 140 00 Praha 4
tel.: 241 442 398
e-mail: infotenis@tenis-magazin.cz
Cena výtisku 45 Kč, pro předplatitele 33 Kč
F 5153-ISSN 0862-6766

Je mi líto šéfů mocných českých sportovních svazů, ale i těch menších, všech, kterým poslal peefku Kaderka. Některým tam připsal slova o síle i možných pádech, komu tohle se svým podpisem dodal – nevím a vědět nechci. Jedno ale vím určitě, takovou peefku si nemohl dovolit poslat žádný druhý tenisový, ani sportovní prezident na světě, nikdo nebyl tak úspěšný jako on. Říkal jsem mu, neposílej ji, nabízíš v ní černé svědomí českému sportu, ale odešly. Jak peefka vypadá? Je tam samozřejmě jeho fotka, patří k těm jeho mladším, jiná by se tam ani nedostala, ale hlavně – je na ní šestnáct fotografií, které mapují gigantickou sezonu českého tenisu. A nejsou tam všichni! Nepřipomínají se třetí místa, ani další vynikající umístění... Je tam wimbledonská šampionka, finalistka Roland Garros, vítězky wimbledonské čtyřhry žen a dvě připomenuté zlaté juniorské čtyřhry, jedno dívčí finále dvouhry z All England Clubu. Jsou na ní vítězky čtyřhry z Australian Open, slavný mladý daviscupový tým, kterému chyběly dva míče k postupu do semifinále této slavné soutěže. Na peefce je také český tým BJK Cupu, byl třetí na světě, a to se českému tenisu moc nelíbilo. Co by ale mnohé světové federace za třetí místo daly, v jejich zemích by se pro slavnostní přijetí rolovaly červené koberce. Jsou tam haloví mistři Evropy do 16 let a mistři světa v této kategorii, určitě se tam kvůli místu nevešly čtrnáctileté týmy chlapců a děvčat, oba se v Prostějově staly poprvé v historii mistry světa. Proč Kaderka měl tu svou peefku poslat? Třeba i proto, aby se příští rok do českého sportovního ovzduší dostala podobná, která by se té tenisové přiblížila a hlavně, aby i ostatní představitelé sportovních svazů toužili jednou takovou peefku pro své příznivce objednat v tiskárně.

Proč ji poslat neměl? Určitě mu jen málo prezidentů upřímně zatleskalo, spíše se zvedla vlna utulané posměšné závisti, protože podle průzkumů je to nejtypičtější česká vlastnost. Tahle žiravina už nacpala do pytlů více než třetinu Česka a s ní i falešnou podbízivou loajalitu, krácející až k farizejství, vychytralost, sobectví a lenost. Věřte, je zbytečné psát, že bychom na tohle měli zapomenout, protože nám to nedovolí sociální sítě, na nich – když se vyhodí pojistky, zatáhne roleta a je ticho, se příznávají opravdové pravdy, píšou se opilé zprávy těsně před půlnocí, které po odeslání nikdo z pochroumaných charakterů ani do smrti nevymaže. Peefky se do Čech vydaly poprvé v roce 1827, může za to hrabě Karel Chotek z Chotkova a Vojnina, nejvyšší půkrabí Království českého, právě jeho přičiněním si francouzské „pour féliciter“ vykročilo i do českých luhů a hájů. Historie nám nabídne i nejstarší českou známou novoročenku, je o více než dvě let starší, není to však žádný papír, ale kovová mince s německy psaným nápisem ZVM NEVEN IAHR. Byla vyražena v pražské mincovně v roce 1606, nic dalšího se na ní připsat nedalo...

Pojďme se ale rychle vrátit zpátky. Kanára jsme vyhlášovali už pojedenařicáté, je to kus života a věřte, tahle anketa od začátku uměla vypovědět mnohé o stavu duše českého tenisu, ale i o těch, co tipovali. Někteří mi loni poprvé, co je anketa na světě, řekli, že už tipovat nechtějí, že jejich hlasy nikoho nezajímají a oni sami přestávají rozumět světu kolem nás. Co však bylo vždy v minulých letech skoro jasné? Úspěšní kapitáni či kapitánky, když měli tipovat Tým roku, řekli, že by přece nebylo dobré, aby ukázali na ten svůj, i když na něj určitě mysleli.

A letos? Na šampionátu do 14 let poprvé oba mladičké české týmy získaly zlato, stalo se tak v tenisové historii podruhé, poprvé to dokázala Amerika v roce 2008. Sláva všech sláv, senzace, prostě tenisová pohádka, prezident i dokonalí a světem protřelí tenisoví nádeníci se nestyděli v tom sobotním srpnovém slunečném odpoledni za slzy. A tipování? Kapitánka Petra Cetkovská, která přivedla už v minulých sezonách české čtrnáctky na zlatou cestu mi řekla: Tým roku? Samozřejmě mé holky. Jsou nejlepší na světě! A byly! Jen mi je tam pěkně napište! Upřímná, chytrá, kdysi jedna z největších českých tenisových nadějí a ti mladší by přidali – moc pěkná. Udělal to i kapitán zlatých šestnáctek Josef Čihák.

Po čem stále více toužím? Aby se zastavil čas a nejen já, ale každý by mohl do té prázdné chvíle vsunout pár minut toho nejkrásnějšího, co v životě zažil. A nemusely by u toho být telefon, mejl, sociální sítě, ani poštovní holubi.

Nikdo však zatím nenašel cestu ke chvíli, kdy by se všude na světě zastavily hodiny, i největší věžní by přestaly tikat, zastavily by se i v kapsách zlodějů, ale hlavně u těch, co rozhodují o válkách, míru či přemýšlejí, jak by umělá inteligence vyhnala ze světa duši s tím, že nám v pár vteřinách zadarmo nabídne, po čem jsme i kdysi až pachtivě toužili.

Nebylo by pak bláhovým šílenstvím zažít noc v opuštěné plážové budce, co stojí opuštěná daleko od vln a chrání proti větru? Zalykat se mořským vzduchem, v odlivu chodit po opuštěném dně a neotáčet se za polosuchými stopami, které za pár hodin zmizí v přirozenosti neúprosného přírodního rytmu? Být v prázdnu, až děsivě spravedlivém?

Je to už čtyřicet let, zažil jsem nejkrásnější ráno na Roland Garros. Všude voněla antuka, kolem spousta uklízečů, pamatuji si, jak po tichých cestách běžel Ivan Lendl, zastavil se a řekl mi, že si vždycky o novinářích myslel, že dlouho spí. Pak ve finále porazil McEnroea, přestože prohrál první dva sety. To už jsem věděl, že před dvěma roky překvapivě prohrál na Roland Garros ve čtvrtém kole s Wilanderem, na tiskovce bylo také dlouho ticho a on řekl novinářům: „Jestli mermomocí chcete nějakou senzaci, můžu se v šatně oběsit. Víc už pro vás udělat nemohu.“ V pařížském tiskovém středisku se tehdy té větě snad nikdo nezasmál... Tohle bylo ale jiné ticho než to ranní, kdy voněla antuka a kolem chodili zametači s košťaty. Pak jsem potkal Lendla ještě mockrát, ale nikdy už v tichu ranního Roland Garros. Škoda... Některé věci už prostě nemohou být stejné. Ale to dobré, co jsme zažili, nám dává sílu. Važme si toho a nikdy na to nezapomeňme.

P. S.

Kdyby se přece jen podařilo na chvíli zastavit čas, byl bych přece jen rád, abychom měli v ruce telefon a mohli zavolat všem, co nám s životní radostí pomáhali. Kdo by znal linku do nebe, byl by na tom líp...

franklin
TYPOGRAFICKÉ STUDIO

výroba tiskovin,
časopisů a katalogů
Náměstí Míru 820/9, Praha 2
tel.: 222 510 268

HART PRESS, spol. s r. o.
tř. T. Bati 1574, 765 02 Otrokovice
Tel.: +420 577 926 206-8
Fax: +420 577 925 662
Mobil: +420 737 259 370
E-mail: hartpress@hartpress.cz

Předplatné časopisu vám zajistí
mimo subjektů uvedených v tiráži
i redakce časopisu Tenis,
tel.: 241 442 398
T/Production, s r. o.,
e-mail: infotenis@tenis-magazin.cz